

Secció III. Altres disposicions i actes administratius

CONSELL DE GOVERN

1517 *Acord del Consell de Govern de 12 de febrer de 2016 pel qual, amb caràcter excepcional i de concessió directa, s'atorga el Premi Ramon Llull del Govern de les Illes Balears per a l'any 2016*

El Premi Ramon Llull del Govern de les Illes Balears és un guardó que té per objecte honorar i distingir, de manera individual o col·lectiva, les persones físiques o jurídiques que han destacat dins el territori de les Illes Balears pels serveis prestats en els àmbits cultural, esportiu, jurídic, empresarial, cívic, humanitari, d'investigació, de l'ensenyament i lingüístic.

El Decret 3/2014, de 10 de gener, pel qual es regula el Premi Ramon Llull del Govern de les Illes Balears, en l'article 8, estableix que quan es donin circumstàncies excepcionals que ho justifiquin, el president o qualsevol membre del Govern podrà proposar directament la persona que s'hagi de guardonar, sense necessitat de convocatòria ni de constitució de jurat. En cas de concessió directa, la proposta ha de ser motivada i ha d'anar acompanyada d'una memòria en què s'exposin els mèrits i les circumstàncies que hi concorren.

Per tot això, d'acord amb el que disposa l'article 8 del Decret 3/2014, de 10 de gener, pel qual es regula el Premi Ramon Llull del Govern de les Illes Balears, que deroga l'anterior Decret 5/1997, de 23 de gener, el Consell de Govern, a proposta del conseller de Presidència, en la sessió de dia 12 de febrer de 2016, adoptà, entre d'altres, l'Acord següent:

“**Primer.** Concedir el Premi Ramon Llull del Govern de les Illes Balears, amb caràcter excepcional i de concessió directa, d'acord amb els mèrits que s'al·leguen a continuació, a:

1. Reial Club Esportiu Mallorca

Entitat esportiva que enguany compleix cent anys de la seva fundació i que destaca com a entitat representativa de Mallorca i de les Illes Balears en general.

El 5 de març de 1916 es fundà el Reial Club Esportiu Mallorca, amb el nom Alfonso XIII Football Club i Alfonso Vázquez Humasque com a president. Era l'únic club que adoptava el nom d'un rei en vida. El 26 de juny, Sa Majestat el Rei Alfonso XIII li va concedir el títol de reial, per la qual cosa la seva denominació oficial fou, a partir de llavors, Real Sociedad Alfonso XIII, títol que va mantenir fins a la instauració de la II República.

L'any 1949, quan el president era Joaquim Puigdorfilà, comte d'Olocau, va recuperar el nom de Reial Club Esportiu Mallorca, que és el que manté actualment. Aquest mateix any, de manera consecutiva, des de la Tercera Divisió, va assolir la categoria a la Primera Divisió.

Abans, l'any 1917, va ser campió de la Segona Lliga de Catalunya. El 1919 va guanyar la Lliga Regional de Mallorca i des de llavors va esdevenir tretze vegades campió de les Balears i sis vegades campió de la Tercera Divisió Nacional. A més, va guanyar un campionat a la Segona Divisió B i dos a la Segona Divisió.

Des del 1983 fins al 2013 va fer camí en la Primera Divisió Nacional, amb setze temporades seguides de permanència, durant les quals va aconseguir grans fites en l'àmbit de l'esport estatal i europeu:

- Finalista de la Recopa d'Europa.
- Participant en la fase de classificació prèvia de la Lliga de Campions de la UEFA.
- Subcampió de la Copa del Rei.
- Campió de la Supercopa d'Espanya.
- Ascens del filial a Segona A.
- Subcampió de la Recopa d'Europa.
- Tercer classificat en la Lliga de Primera Divisió, per darrere el Barcelona i el Reial Madrid, amb el rècord de gols i de partits guanyats, i alhora el menor nombre de partits perduts.

L'any 1999 la Federació Internacional d'Història i Estadística del Futbol va nomenar el RCD Mallorca vuitè millor equip del món.

El 2001, per primera vegada en la seva història, va jugar a la Lliga de Campions de la UEFA i, també aquest any, va guanyar la Copa del Rei d'Espanya, a Elx i davant un club històric com el Recreatiu de Huelva. A la final, hi assistiren més de 15.000 persones de les Illes Balears, gràcies a un gran operatiu de mitjans de transport en què es va implicar tota la societat.

Va jugar la Copa de la UEFA en la temporada 2003-2004 i el seu jugador Dani Güiza va aconseguir ser el màxim goleador de la Lliga de Primera Divisió a l'Estat espanyol. Va marcar 27 gols i va guanyar la Bota d'Argent del futbol europeu. Posteriorment, Samuel Eto'o va ser també màxim goleador a la Lliga Espanyola de Primera Divisió, amb 54 gols, seguit, a més, d'un altre jugador mallorquinista, Juan Arango, amb 46 gols.

EL RCD Mallorca ha treballat per organitzar una estructura sòlida de formació de valors i talents esportius i ha creat un espai per al planter i un centre d'entrenament de primer nivell, la Ciutat Esportiva Antonio Asensio, en la qual no sols es formen les joves promeses de les illes, sinó que també acull importants equips per fer les seves estades de preparació, la qual cosa contribueix a promoure els valors esportius de les Illes Balears i a fer-los visibles en l'àmbit internacional.

Jugadors de gran significació i renom han format part d'aquest Club, i s'han convertit en ambaixadors mundials dels atractius i els valors de les Illes Balears. Miquel Àngel Nadal ha estat el jugador més significatiu i el que ha participat en més partits en la Primera Divisió, 255. També Samuel Eto'o, jugador emblemàtic i de gran rellevància mundial.

Dels valors i les aportacions que el RCD Mallorca ha traslladat a les Illes Balears i, especialment, a l'illa de Mallorca, se'n deriven notables i importantíssimes contribucions a l'expansió de la societat i l'economia, l'esport i el turisme, alhora que la capacitat de crear sentiments de cohesió i unió en la defensa d'uns interessos comuns en el si de la societat.

2. Grup Filharmònic de l'Ateneu de Maó

El mes de març de 1916 es va crear el Grup Filharmònic de Maó, una entitat lligada a l'Ateneu, fruit de les inquietuds musicals d'alguns dels seus socis.

Nascut com una petita agrupació de cambra, integrada per músics professionals, ha anat evolucionant al llarg de la seva existència mitjançant la integració d'una coral i una orquestra simfònica en què participen músics amateurs, estudiants i professionals.

L'entitat, que el mes de març de 2016 complirà els cent anys d'existència, ha ofert més de mil concerts, interpretats per més de quatre-cents músics, i ha aconseguit vertebrar i enaltir els valors musicals de Maó i Menorca i, per extensió, de les Illes Balears. És l'entitat musical més veterana de la Comunitat Autònoma i l'any 1916 representava l'única manera que tenien els menorquins d'accedir a la música clàssica.

Inicialment, l'Ateneu de Maó es va concebre com una extensió universitària d'estudis no reglats, a manera d'extensió universitària popular, amb l'afany d'estendre el coneixement científic i els estudis i el coneixement artístic i literari. El 1916, en el si de l'Ateneu, i amb l'objecte de donar a conèixer les millors obres del repertori clàssic i modern, es constitueix un grup filharmònic, com a extensió de la secció de literatura i música. Els anys 1919 i 1917 fou capaç d'oferir un total de catorze concerts i executà sis tríos per a piano, violí i violoncel, vuit quartets de corda i divuit obres de caràcter simfònic i moltes altres peces de grans autors, la majoria desconegudes a Maó i, alguna d'aquestes, a Espanya. Va contribuir, així, a fer una gran tasca de difusió musical entre els seus socis en l'àmbit popular i públic.

Des que es va crear i en els anys posteriors, ha anat oferint concerts i ha treballat en la difusió musical, a més d'iniciar el camí cap a l'ensenyament musical i la formació de valors i talents com una excel·lent escola d'executants. D'aquesta manera, ha fet possible conèixer centenars d'obres i desenvolupar un gran sentiment artístic i musical entre els seus associats i la població menorquina.

Ha conreat la tradició musical a Menorca amb una constància exemplar i amb fidelitat a la bona música. Ha estat l'única agrupació permanent per a la interpretació de la música de cambra a Menorca i ha cooperat en múltiples esdeveniments de caràcter cultural i musical. A més, l'han dirigit insignes mestres, cosa que l'acredita àmpliament en l'àmbit de la música a l'illa.

En el decurs de la seva història i la seva trajectòria, ha donat a conèixer un important nombre d'obres de cambra, en molts casos estrenades a Menorca, i hi han participat molts instrumentistes, el 95 % dels quals són de Menorca.

Ha col·laborat molts anys amb la Capella Davidica de Ciutadella i ha actuat a tots els pobles de Menorca, a Palma i a Eivissa, amb l'Orfeó Maonès i la Coral Sant Antoni.

Actualment, i des de fa prop de 25 anys, la direcció de l'orquestra i de la coral femenina de cambra, de creació recent, és a càrrec de Lola Mir.

3. Escola de Turisme d'Eivissa

L'Escola de Turisme d'Eivissa constitueix una de les iniciatives més importants que varen sorgir en el camp de l'economia i la cultura pitiuses.

Va ser fundada l'any 1965, com a centre privat reconegut, per Enric Ramon Fajarnés i el seu germà Ernest, i quan es varen regularitzar els ensenyaments i les titulacions per exercir càrrecs de responsabilitat a l'empresa turística, decidiren ampliar la docència cap a la preparació dels tècnics de turisme, per tal d'oferir als eivissencs la possibilitat d'accedir a la direcció d'empreses turístiques. D'aquesta manera, es trobà

la fórmula, mitjançant cursos intensius, per tal de permetre que les persones que complissin els requisits legals fossin habilitades per a la direcció d'empreses. Es facilitava, així, l'accés dels pitiüsos a aquestes titulacions i habilitacions, sense haver-se de desplaçar a Mallorca o a un altre indret.

Quan s'exigiren a les escoles de turisme una sèrie d'instal·lacions que no varen poder afrontar econòmicament, arribaren a un acord amb l'Institut General Lul·lià, que va assumir la titularitat de l'Escola, i es varen mantenir en la direcció els germans Fajarnés, que deixaren d'impartir classes a la seva acadèmia privada i contractaren les instal·lacions a altres centres.

El curs 1981-1982 l'Escola es va ubicar a l'Institut Isidor Macabich, on va romandre fins que el Consell Insular d'Eivissa va construir l'edifici polivalent de Cas Serres, quan el Consell Insular va assumir la titularitat de l'Escola, amb la qual cosa n'aconseguí la supervivència econòmica i la continuïtat, amb la posterior adscripció a la Universitat de les Illes Balears.

Actualment, l'Escola continua prestant un gran servei a la societat eivissenca, per a la qual el sector turístic és cabdal, i al seu desenvolupament econòmic. Ofereix la preparació més adequada als professionals d'aquesta indústria i és un referent important de la formació tècnica en matèria turística a les Illes Balears i en l'àmbit internacional.

Segon. Disposar la publicació d'aquest Acord en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Palma, 8 de febrer de 2016

El secretari del Consell de Govern

Marc Pons i Pons

